HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ס"ל כו'. כיון דלתירצו הך מיניהו לענין ליקוד אשתו לתירצו נמי לענין לכילה כתמימים: **ואי אפשר משניך ללנך וכו'**. והכי משמעי מולין מיניה דלילו מאי קרא מיירי בנשחט היוצא חוץ ממקומו כגון עובר שהוציא את ידו בשחיטתו ואמו נתעברה אחר שחיטתו ליקוד ובשר בשרה בשר נשחט בעזרה ולילו לאכול ממנו ואפילו הכי אסור לאכול ממנו מפני שהוא כמי שנשחט בחוץ ולא אפשר לומר שנשחט בעזרה דהא ידו יצאה חוץ לעזרה ואמו נשחטה בחוץ דהא בשחיטתה בעזרה לא הוי שחיטה דהא לא נתכוין לשחוט אלא לוולד ולא לאם ועוד דהא אמו נשחטה בלילה ואין שחיטה בלילה ועוד דהא אמו נשחטה בלא כוונה ואין שחיטה בלא כוונה ולא מצינו לומר שנשחטה בעזרה אלא ודאי לא נשחטה בעזרה ואפילו הכי אסור לאכול ממנו מפני שהוא כמי שנשחט בחוץ ש"מ דם שנשחט בחוץ אסור לזרוק ע"ג המזבח ואפילו הכי מותר לאכול בשר הבא ממנו ש"מ דם שנשחט בחוץ מותר לזרוק ע"ג המזבח ואפילו הכי אסור לאכול בשר הבא ממנו ש"מ דם שנשחט בחוץ אסור